

Egy kisváros főterén magas talapzaton áll a Boldog Herceg szobra. Tartása délceg, tekintetét előre szegezi. Kezében kardot tart felemelve: annak markolatán nagy rubin díszeleg. A Herceg nyakában ékkövekkel díszített nyaklánc, fején aranykorona látható. Aranyszínű szaloncukrok csüngnek le a válláról és derekáról, mintha palástjának aranylaposkái lennének.

I. JELENET

Narrátor: Egy oszlop tetején, magasan a város fölött állt a Boldog Herceg szobra. Tetőtől talpig arany borította, vékony, finom levelekben, két ragyogó zafír volt a szeme, s hatalmas rubin piroslott a kardja markolatán, fején gyönyörű korona csillogott. Nemhiába csodálta mindenki.

A szobor mellet egy pad állt.

A1: (mélázva bejön, leül a szobor mellé) Milyen régen elment már a férjem! „Külföldön majd több pénzt fogok keresni” – ezt mondta nekem öt évvel ezelőtt. És valóban többet keres! Csak az a baj, hogy alig-alig látjuk. Ami pénzt négy hét alatt összegyűjt, azt négy nap alatt elissza, elrulettezi a kocsmában. Rám marad öt gyerek gondja. Azt sem tudom, miből fogom a számlákat kifizetni....

Olyan jó ránézni erre a szoborra. Úgy hívják: Boldog Herceg. Vajon mikor leszünk mi a férjem meg én – boldogok?

(öt vidám gyerek jön, játszanak)

Kisgyerek: Édesanya! Kivel beszélgettél az előbb?

A1: Tudod, amikor egyedül vagyok, ki szoktam jönni ide a szoborhoz. Elmondom neki azt, ami bánt.

Nagy gyerek: Hát ez jó! Az anyám egy szoborral társalog. Emberek! Hova jutottunk?!

GY3: (testvérével játszik a parkban) Holnap lesz az ebédbefizetés!

GY4: (vidáman) Mi osztálykirándulásra gyűjtünk!

GY5: Nekem meleg kabát kell télre!

A1: Gyermekeim! Reméljük, nem jön olyan gyorsan a tél. Tudjátok, hogy minden fillért be kell osztanom... Csak apátok jönne már! - Gyertek, menjünk! (egyik gyerekének vállára teszi a kezét és elmennek)

Narrátor: Egy szép őszi napon vidám fecskecsapat jelent meg a nyugalmas kisvárosban. Úton voltak a forró Afrika felé.

(A fecskék vidám cikázással érkeznek a nézőtér felől; bohóckodnak, nevetnek; körberepülnek a szobrot)

F: Nézzétek, milyen csillogó, villogó szobor. Belebicsaklik a napsugár!

F2: Túlságosan is szép egy ilyen vidéki városhoz! Nem illik ide.

F3: Hé, te glancos! Nem jössz velünk Afrikába? (nevetnek)

Narrátor: A Boldog Herceg szeme könnyben úszott, és könnyek csorogtak aranyorcáján. Látni lehetett a nagy cseppeket.

F: Hagyjátok! Nem látjátok, hogy milyen szomorú?

F4: Még hogy szomorú! Ezt honnan veszed?

F: Nézzétek, milyen szomorúak a szemei!

F3-F4-F5: Szomorú szemű szobor! Szomorú szemű szobor!

F2: Gyertek madárkái! Meséljük el ennek a szomorú szemű szobornak, mit fogunk majd csinálni a jó meleg Afrikában! A jelszó Afrika.

F2-F3-F4-F5: Afrika!

F2: Egy, két, há' és:

F2-F3-F4-F5: (táncolnak, énekelnek)

Kibérelek egy jó nagy puputevét,

bejárom Kenyát és Zimbabwét.

Minden feketének fizetek egy feketét.

Tömény romantika!

Imádlak, Afika!

Ahaha

F3: Imádlak Afrika!

F5: (F-hez) Hagyd ezt a szobrot! Hosszú út áll még előttünk.

(a Fecske már elindulna a többiek után, de a Herceg megszólítja, ezért megtorpan)

H: Kismadár!... Maradj, kérlek!

F: Mit akarsz tőlem?

F2: Gyere! Ne tétovázz!

F: (a Herceghez) Mit akarsz tőlem?

F3: Hagyd már azt a szobrot!!!

F: Mindjárt megyek.

F2: Te állandóan csak húzod az időt!

F4: ...Na jó! Lemegyünk a tóhoz bogarászni. Addig maradhatsz. De aztán indulás tovább!

F2-F3-F4-F5: (nevetve, énekelve el: „Kibérelek egy jó nagy puputevét...”)

H: Kérlek, segíts nekem!

F: Miben kellene segítenem?

H: Tudod, én nem mozdulhatok el innen. Ide vagyok betonozva, de neked szárnyaid vannak, repülni tudsz!

F: Egyáltalán ki vagy te?!

H: Én vagyok a Boldog Herceg.

F: Akkor miért sírsz?

H: Míg éltem és emberi szívem volt, azt se tudtam, mi a könny, mert a Gondtalanság Palotájában laktam, ahova nem léphet be a szomorúság. Nappal a kertben játszottam társaimmal, este pedig a Nagy Teremben én nyitottam meg a táncot. A kertet magas fal vette körül, de nekem eszembe sem jutott megkérdezni, hogy mi van a falon túl, olyan szép volt odabenn minden. Az udvaroncaim Boldog Hercegnek nevezték, és én csakugyan boldog voltam, ha az öröm boldogság. Így éltem és így haltam meg. És most, hogy holt vagyok, ideállítottak olyan magasra, hogy látnom kell a város minden szörnyűségét és nyomorúságát, és bár a szívem ólomból van, mást sem csinálok, csak sírok. Leginkább a gyerekek szenvedése fáj.

Látod ott azt az ablakot a Városházán túl?

F: Arra messze? Igen, látom.

H: Egy anya él ott öt gyermekével. Nincs pénzüik meleg kabátra. Vidd el oda ékköves nyakláncomat, ebből sok csizmát és kabátot tud venni.

F: Miért tegyem meg ezt?

H: Tedd meg az öt gyerekért!

F: (vár) Rendben. Megteszem a gyerekekért. De aztán már ne tartóztass tovább!

H: (a fecske elrepül; a Herceg utána kiáltja:)

A városházán túl!...

II. JELENET

(a Városházán: zakós, nyakkendősek emberek jelennek meg, leülnek; a polgármester fellép egy dobogóra)

Polgármester: Lőszlaka város önkormányzata nevében szeretettel köszöntöm az ENSZ ételmezésügyi bizottsága értekezletének résztvevőit. Nagyon örülünk, hogy városunk egy ilyen rangos esemény színhelye lehet. Érezzék jól magukat, munkájukhoz a település vezetése nevében sok sikert kívánok.

Ezennel felkérem David Livingstone urat bevezető előadása megtartására, melynek címe egy kérdés: *Mit tesznek Afrikáért?*

David Livingstone: (fellép a pulpitusra) Kedves Kollégák! Barátaim! A világon kb. 200 millió gyermek nem kap elegendő táplálékot, ezért visszamarad a testi fejlődésben. Ebből 180 millió Afrikában és Ázsiában él. /A gyerekek növekedését nem csak az akasztja meg, ha ők nem kapnak eleget enni, de az is, ha az anyák éheznek./ Az Egészségügyi Világszervezet adatai alapján a Föld népességének csupán harmada jól táplált, másik harmada alultáplált, a harmadik harmad pedig kifejezetten éheznek.

Becslések szerint a gyermekhalálok több mint harmada az alultápláltságnak köszönhető. Minden ötödik másodpercben éhen hal egy kiskorú. Ez azt jelenti, hogy mióta Önök a beszámolómat hallgatják 5 gyermek halt meg, mert nem kapott megfelelő mennyiségű ételmet.

Pedig egyetlen harci rakéta árából ebédet lehetne biztosítani egy egész iskolára való gyerekeknek 5 éven át. Egyetlen bombázó repülőgép árából pedig ezrek életét lehetne megmenteni az éhhaláltól és a járványoktól. (Az 1990-es években a világon 100 millió gyermek halt meg alultápláltság következtében. Ők 100 millióan megmenekülhettek volna, ha az emberiség katonai kiadásainak csupán két napra jutó összegén ételmet vettek volna a számukra.)

Afrikában nagyon nagy baj még az is, hogy a 25 éve terjedő AIDS-járvány következtében a Szaharától délre eső területeken 15 millió gyermek vesztette el szüleit, vált árvává, hajléktalanná.

Legtöbb baj oka mégis az megfelelő ételmiszer hiánya. Ezért alapítványunk gyűjtést rendez az afrikai éhezők és a szegény iskolák javára. Kampányunk mottója: *Te mit teszel Afrikáért?* Kérem önöket, hogy adományaikkal támogassák kezdeményezésünket!

Polgármester: (fontoskodva) Köszönjük Livingstone úr az elgondolkodtató beszámolót! Kedves vendégeink, most 30 perc jól megérdemelt szünet vár önökre: az ebédlőben sült

húsokat, kaszinótojáást, franciasalátát, kaviárt, lazacot, heringet, pezsgőt, valamint fagyaltot szolgáltunk fel kedves vendégeinknek. Jó étvágyat hozzá!

(a résztvevők kifelé mennek)

Livingstone: (felugrik a dobogóra) Kérem, ne feledjék a felhívást: *Mit teszel Afrikáért?* Honlapunk az interneten is megtalálható. Köszönjük adományait.

(vendégek kifelé menet filléreket pottyantanak egy üres kalapba, melyet egy diák tart eléjük az ajtónál)

H: Megtetted? Elvitted az ajándékodat?

F: Igen. Elvittem, és nagyon örült neki a család... Milyen furcsa: előbb már fáztam a hideg szélben, de most egyszerre olyan jó melegem lett!

H: Azért, mert jót cselekedtél másokkal!

F: Hát ezért?

(F2-F3-F4-F5-F6 visszajönnek a tóról)

F2: Gyertek, madárkáim! Tánc!... Egy, két, há', rajta!

F2-F3-F4-F5-F6:

Párduc, oroszlán, gorilla,

makákó,

bambusznád, majomkenyérfa,

kókuszdió...

A jelszó: Afrika!

(elrepülnek)

F: Most mennem kell! A társaim nagyon várnak rám. A varázsos Afrika hív! Vár a Nílus!

H: (habozik) Fecském! Maradj még, kérlek!

F: Mit akarsz már megint?

H: ... Te nagyon szereted Afrikát. Ugye?

F: Igen, persze.

H: De vajon hajlandó vagy-e áldozatot hozni azért, akit szeretsz - vagy csak élvezni akarod?

F: Miről beszélsz?

H: Hajlandó vagy-e feláldozni magadat azért, akit annyira szeretsz?

F: Nem értem egy szavadat sem.

H: Nézd azt a szállodai ablakot a kórház kéményein túl! ... Egy csalódott idegen ül ott. Az afrikai éhezőknek, szegényeknek akart segíteni. De kevesen gondolnak a gyötrődő gyerekekre és az elhaló felnőttekre errefelé! Vidd el neki a kardomat, amelyen rubinkő van!

F: (előbb távolodik, majd megáll, gondolkodik) Megteszem, amit kérsz. Megteszem Afrikáért!

(visszamegy a szoborhoz – kiveszi a feltartott kardot - elindul)

H: (utána kiált) A kórház kéményein túl!

III. JELENET

(kórház – egy házaspár nyugtalanul sétálgat fel s alá – a nő zsebkendőjét szorítja a szájához, nyugtalanul nyomkodja – férje próbálja vigasztalni.

Apa: Drágám! Nem lesz semmi baj. Nyugodj meg... Meglátod... Minden jó lesz!

(fehér köpenyes, szemüveges férfi érkezik – mikor meglátja őket kivár, aztán lépked tovább)

A2: Doktor úr! Doktor úr! Hogy van a fiam?!

(az orvos hallgat)

A2: Kérem! Mi van a gyermekemmel?!

O: Az önök fia komoly májbetegségben szenved. Sajnálom. Mi mindent megteszünk a gyermekükért, de...

Apa: Doktor úr, mi az, hogy *de*?!

O: Uram, kérem, értse meg! Mi vidéki kórház vagyunk! A lehetőségeink korlátozottak. Az önök gyermekénél komoly beavatkozásra van szükség. Ehhez azonban korszerűbb eszközök és szakmai tapasztalatok kellenek.

Apa: Most mit tegyünk?

O: (habozik) ... Zürichben dolgozik egyik iskolatársam, Schweitzer professzor. Ő ilyen esetek specialistája. Klinikája minden szükséges eszközzel el van látva. Azonban...

A2: Doktor úr, kérem, folytassa!

O: ... Azonban egy ilyen operáció Svájcban nagyon sok pénzbe kerül.

Apa: Mennyibe?

O: Rendkívül sokba.

A2: Árulja el, hogy mennyi pénzbe!

O: Legalább 15 millió forintba vagy még többbe.

Apa: 15 millió forintba vagy még ennél is többbe?

A2: Képtelenség. Honnan szerzünk annyi pénzt?

O: Higgyék el, mi mindent megteszünk, amit tudunk. Igazán... Bárcsak segíthetnék!

A2: 15 millió! (sóhajtva)

Apa: Köszönjük szépen, doktor úr. ... Menjünk!

(feleségét támogatva el)

(a Fecske jön a Herceghez)

F: Megtettem. Az az idegen férfi tényleg tudja, mi a részvét!

H: Jót cselekedtél megint. Hála. De kérnék még egy dolgot utoljára.

Látod ott a távolban a panelházak tömbjeit? Az egyik felső szintű szobában sápadt anya könnyezik. A férje reklámújságokkal futkos egész hétvégén. Nincs pénzük egy sürgős operációra: a gyermekük ugyanis súlyos beteg. Csak külföldön lehet megoperálni. Vidd el hozzájuk az aranykoronát a fejemről!

F: De hát a koronával mindent elvesztesz. Nem leszel többé Herceg! Mit fognak mondani az emberek?

H: Egy gyermek élete forog kockán! Menj!

(a Fecske leveszi fejéről a koronát – majd elrepül)

(CD-ről hallatszik az „Óz, a csodák csodája” betétdala: 'Somewhere over the rainbow...')

IV. JELENET

F: Megtettem, amit kértél.

H: Most már ne várj tovább! Menj Afrikába! Egyre-egyre hűvösebb lesz. Társaid már messze-messze járnak! Repülj! Ne várj!

F: Kívül hideg van, és remeg a levél a fán, de belülről végtelen erő éltet. Abban telik minden örömöm, hogy a Te akaratod teljesíthetem!

H: Nemsokára jön a tél! Indulj a meleg Afrikába! Gyorsan, siess!

F: Herceg! Most már, kérlek, ne küldj! Inkább mondd, hogy mit tehetnék még?

H: Nem kérhetek már tőled semmit. Hamarosan itt a fagy, a metsző hideg.

F: Kérlek, áruld el, mit tehetnék még az emberekért!

H: ... Hát jó. Elküldelek az ország messzi vidékei felé. Repülj át városok és falvak fölött. Járd be az utcákat és kerteket – és mesélj el mindent-mindent, amit csak meglát a szemed! Én a helyemen maradok, de társad lesz a lelkem.

(kifut a nézőtérre – a sorok között köröz kettőt – majd visszatér a színpadra)

F: Herceg! Végigjártam a városokat, tanyákat, kerteket és utcákat.

H: És mit láttál arra? Mondj el bátran mindent!

F: Hogy mit láttam arra? Sok bűnt és a gyerekek gyötrelmeit mindenfelé... Az édesanyák idegen férfiakkal csalják meg férjüket, az édesapák más nővel lesznek házasságtörők. Perlekednek. A pénzt hajhásszák, és közben nem veszik észre, hogy átadják gyermekeiket a pusztulásnak... Idegesek, de büszkék! (Nincsenek tudatában, hogy büszkeségük veti őket a halálba.) Borzalom les rájuk, mert megvetik Jézus szavát.

H: Ilyen tévelygő mind?

F: Alig találni olyat, aki rádöbbené őket, hogy Isten azért küldte egyszülött Fiát, hogy förtelmeiket megbocsáthassa, és végre valahára szentül és tisztán éljenek. Jézus azért halt meg, hogy új esélyt kaphassanak. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” /Jn 3,16/

H: Fecském - a felnőtteken már úgysem tudunk semmit segíteni!!! De mindent, amim még megmaradt, odaadok a gyerekeknek, a kicsinyeknek... Te velem leszel?

F: Veled.

H: Vegyél egy kést!...

F: Egy kést?

H: Igen.

(Fecske habozik – majd fog egy kést)

Most pedig vágd le a ruhámról az aranydíszeket! Elküldöm őket az ártatlan kicsinyeknek. Üzenem, hogy a Herceg mindig gondol rájuk, és boldogságot kíván!

(a fecske levágja a herceg aranydíszeit – diákok segítenek kihordani a szaloncukrokat a nézőtéren lévő gyerekeknek – átadják az üzenetet egyenként: „A Herceg mindig gondol rád, és boldogságot kíván” – Fecske a legvégén)

F: (elgyengülve érkezik) Herceg! Elvittem a gyermekeknek maradék kincseid. (magának) Nagyon nagy a hideg! (lehanyatlik a szobor mellett a földre)

H: Aranyat vittél, de az én valódi kincsem odafent van, a mennyek országában. Jézus mondja:

„Adjátok el vagyonotokat, és adjátok alamizsnául, szerezzetek el nem avuló erszényeket, kifogyhatatlan kincset a mennyben, ahol a tolvaj nem férközhet hozzá, a moly sem emésztí meg. Mert ahol a ti kincsetek van, ott lesz a szívetek is.” /Lk 22/ ... Hallod ezt, kicsi Fecském? Hallod?... Hol vagy? ... Miért nem válaszolsz? ... Mondj már valamit!... (érces zaj hallatszik a háttérből)

Narrátor: Ebben a pillanatban furcsa roppanás hangzott a szobor belsejéből, mintha valami eltört volna. S csakugyan, a Herceg ólomszíve kettéhasadt... Mert ahol a ti kincsetek van, oda kerül a ti szívetek is. Jól vigyázzatok, hogy majd hova kerültek!

Ahol a ti kincsetek van, ott lesz szívetek is!...

Polgármester: (beront a színpadra) Rendet! Rendet! Jönnek a vendégek! Takarítani gyorsan!... Itt is! (takarító személyzet kivonszolja a Fecskét a színpad szélére és otthagyja) Ott is söpörjete! (ketten söpörnek fürgén)

(a Polgármester újra bejön, de már úri vendégekkel) Polgármester: Hölgyeim és uraim! Tisztelt vendégeink!

Tolmács: My Ladies and Gentlemen! Dear Guests!

Polgármester: Újra szeretettel köszöntöm vendégeinket.

T: Welcome to our town!

Polgármester: Rövid sétánk alkalmával szeretném bemutatni Önöknek településünk legfőbb nevezetességeit, látnivalóit:

A központban tekinthető meg Közép-Európa legmodernebb Asztrológia-Centere. Jól felkészült boszorkányaink itt jósolják meg tenyérből, vékonybélből és papagájürülékből településünk jövőjét.

Vendégek: Fantastic... Terrific!

Polgármester: Jobbra látható a legújabb Szórakoztató Központ tömbje... Hétfégenként itt vigyáznak az iskolásokra a játékautomaták!

Vendégek: Nice!... Wonderful.

Polgármester: A főtértől balra építettük fel a szenzációs Non-stop-mozit. 24 órán keresztül, megállás nélkül vetítünk fiataljainknak okkult filmeket, akciófilmeket, erotikus filmeket és - természetesen - kibeszélő show-kat! A fiatalságé a jövő!

Vendégek: Very nice... Super!

Polgármester: Végül hadd mutassam be Önöknek városunk legrégebb történelmi emlékét: a Boldog Herceg szobrát!

Vendégek: Awful!... Horrible! ...Terrible!

Tolmács: Polgármester úr! A vendégek azt mondják, hogy ez a szobor csúnya.

Polgármester: Micsoda?! Hogy csúnya?!

Hivatalnok: (jön) Polgármester úr, a városbeliek azt mondják, hogy ez a szobor rendkívül ronda!

Polgármester: Ronda?! (végigméri a szobrot) Hmm... Tényleg csúnya. Rendkívül... De hát hova tűnt a nyaklánc? Hova tűnt a kardja, és hová tűnt a koronája?

Hivatalnok: (lihegve érkezik) Polgármester úr! A nép zúgolódik a szobor miatt! Azt mondják, hogy szégyent hoz az egész városra!... Csináljon már valamit! Csináljon már valamit!

P: Rendben. Megpróbálok. (feláll a dobogóra)

Tisztelt Polgártársak!

Városunk legrégebbi emléke a Boldog Herceg szobra... (fütty)

Mindenki: Bú... Fúj (fütty).

Polgár1: Ha ez egy „herceg”, akkor legyen neki nyaklánc!

(felmászik a szoborhoz, letépi palástját, és fekete bicikligumit akaszt a nyakába -- éljenzés, taps)

Polgár2: Ha ez herceg, akkor legyen neki kardja!

(felmászik a szoborhoz, és egy vécékefét nyom a kezébe

– aztán fekete keresztet vés a Herceg arcára – éljenzés, taps)

Polgár3: Ez nem is a Boldog Herceg, hanem csak egy Buldogherceg! (nevetés) Várjatok!

Várjatok! Megfésülöm! (a Herceg kezében lévő vécékefét kiveszi - azzal fésülni kezdi a szobrot – majd a vécékefét visszateszi – és bókol:)

Ó, felséges Herceg! Tetszik a frizurája?

Polgár5: Ha ez egy herceg, akkor legyen neki legalább koronája!

(felmászik a szoborhoz, és töviskoronát nyom a herceg fejébe -- nevetés)

P4: (színpadiasan bókol a Herceg előtt) Ó, felséges uram! (nevetés)

Polgármester: Hát most mit kezdjek a Herceggel?

P3: Dobjad ki!

Polgármester: Dobjam ki?!

(mindenki az öklét rázza) Dobjad ki! Dobjad ki! Dobjad ki! Dobjad ki! Dobjad ki!

Polgármester: Rendben. (ujjongás) Meghajlok a nép előtt... De mosom kezeimet. Nem rajtam múlt... Fiúk! (segédek jönnek) Vigyék ki ezt a szobrot a szeméttelre!

(a négy segéd a szobor talapzatához lép - nagy üdvrivalgás közben mindenki gyorsan el - az utolsó távozó egy pillanatra megáll a szobor mellett, majd megvetően 2 méterről leköpi – a segédek megfogják a Herceget - indulnak a szeméttelre – a polgármester még megtorpan, utánuk kiált)

Polgármester: Hé!... Azért..., azért vigyázzatok rá!

(szeméttelre lépve)

Segéd1: (megtorpan) Jé! Itt van egy halott fecske!

Segéd2: Mi van?

Segéd3: Valami döglött madár!

Segéd4: Ne szórakozz! ...

(a Herceget a Fecske mellé rakják)

(magnóról szól: Guns and Roses: Paradise City – a hangos zene alatt a villanyt leoltják – és lassan három világító tóklámpást hoznak a diákok a színpadra)

V. JELENET

(a zene elhallgat – az első Felolvasó érkezik Bibliával a kezében – másik kezében kehely: benne piros szőlőlé – odamegy a talapzathoz, iszik a kehelyből, elfújja a mellette lévő tóklámpásban a gyertyát, majd a Bibliát maga elé tartva olvassa:)

Felolvasó1: „Mint vesszőszál sarjadt ki előttünk,
mint gyökér a szikkadt földből.

Nem volt neki szép alakja,
amiben gyönyörködhattunk volna,
sem olyan külseje,
amiért kedvelhattuk volna.

Megvetett volt, és emberektől elhagyott,

Fájdalmak férfja, betegség ismerője.

Eltakartuk arcunkat előle,

megvetett volt, nem törődtünk vele.” /Ézs 53 2-3/

(Felolvasó2 jön – iszik a kehelyből – elfújja a második tőklámpásban a gyertyát – majd a Bibliából olvassa:)

Felolvasó2: „Bizony, mondom néktek, ha meg nem tértek, és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermek, nem mentek be a mennyek országába.” /Mt 18,3/

**Felolvasó1: „Pedig a mi betegségeinket viselte,
a mi fájdalmainkat hordozta.**

**Mi meg azt gondoltuk,
hogy Isten csapása
sújtotta és kínozta.**

**Pedig a mi bűneink miatt kapott
sebeket...” /Ézs 53,4-5a/**

**Felolvasó2: „...mert Ő Isten formájában lévén
nem tekintette zsákmánynak,
hogy egyenlő Istennel,
hanem megüresítette önmagát,
szolgai formát vett fel
emberekhez hasonlónak lett,
és magatartásában is embernek
bizonyult;
megalázta magát, és engedelmeskedett
mindhalálig,
mégpedig a kereszthalálig.” /Fil 2,6-8/**

Felolvasó1: „Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen” /Ézs 53,5d/

(Felolvasó3 jön – iszik a kehelyből – elfújja a harmadik tőklámpásban a gyertyát – majd a Bibliából olvassa:)

Felolvasó3: „Akik pedig befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazokat, akik hisznek az Ő nevében.” /Jn 1,12/

„Akik pedig befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazokat, akik hisznek az Ő nevében.”

(egy angyal énekel)

Ó, jöjjetek, hívek, ma lelki nagy örömmel,

A jászolhoz Betlehembe jöjjetek el!

Megszületett az angyalok királya:

ó, jöjjetek, imádjuk,

ó, jöjjetek, imádjuk,

ó jöjjetek, imádjuk az úr Krisztust!

(Másodjára a három bibliaolvasó odalép az angyal mellé – együtt énekelnek- a második éneklés közben a társulat tagjai sorra a kehelyhez jönnek – isznak a kehelyből, és hátul megállnak)

O Come All Ye Faithful

Joyful and triumphant,

O come ye, O come ye to Bethlehem.

Come and behold Him,

Born the King of Angels;

mindenki előre, a magasba tartja a kezét: O come, let us adore Him,

O come, let us adore Him,

O come, let us adore Him,

Christ the Lord.

(a színpad szélén eközben a Herceget két fiú talpra állítja, és fehér ruhába öltözteti)

mindenki térden állva éneкли: O Sing, choirs of angels,

Sing in exultation,

Sing all that hear in heaven God's holy word.

Give to our Father glory in the Highest;

mindenki magasba tartott kézzel, térden állva: O come, let us adore Him,

O come, let us adore Him,

**O come, let us adore Him,
Christ the Lord.
(minden szereplő a földre borul imádkozva)**

(angyal jön kezében gyertyával és énekli:)

Dicsőség mennyben az Istennek (2X)

Dicsőség Jézusnak!

**(az eddig a színpad szélén heverő Fecske, valamint a Herceg oda állnak mellé, és
leborulnak imádkozva)**

**(az angyal a gyertyával meggyújt egy csillagszórót, majd ő is leborul)
A gyertya ég.**

Vége

Marton Sándor - Szentgál